

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/38/2020
Identifikačné číslo spisu: 8713210367
Dátum vydania rozhodnutia: 20.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8713210367.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: BAU land, spol. s r.o., so sídlom Levočská 2, Poprad, IČO: 31 687 539, právne zastúpený advokátom JUDr. Mikuláš Buzgó, so sídlom Štúrova 20, Košice, IČO: 31 955 088, proti žalovanému: Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501, o zaplatenie 8 129,12 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Cob/40/2019-135 zo dňa 12. novembra 2019, jednomyselne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 18Cb/185/2013-95 zo dňa 28. marca 2019 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia podrobne rozpisal predmet sporu a dôkazy žalobcu, vyjadrenia žalovaného, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a argumentácie sporových strán. Cítoval dôkazy, ktorými vykonal dôkazy, príslušné právne ustanovenia aplikované v konaní, a v podstate ako základnou otázkou sa zaoberal námietkou čiastočného premlčania .Konštatoval, že ide podnikateľské subjekty a stotožnil sa s právnym názorom žalovaného ,ako aj s poukazom na rozhodnutie Českej republiky sp. zn. 32Cdo/3800/2007 a Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/5/2008. S tvrdením žalobcu, že priznanie nároku je oprávnené do 21. februára 2007 a súd nemá prihliadnuť na žalovaným vznesenú námietku premlčania sa súd prvej inštancie nestotožnil. Takéto stanovisko by odporovalo dobrým mravom, pretože každý podnikateľský subjekt nesie riziko súvisiace s podnikaním, a preto v tejto časti ohľadne istiny a úroku z omeškania ,uplatnený nárok považoval za nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 252 a § 255 ods. 1 C. s. p.

3. O odvolaní žalobcu (list č. 102 v spise) proti tomuto rozhodnutiu ,ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 7Cob/40/2019-135 zo dňa 12. novembra 2019 tak, že výrok rozsudku o zamietnutí žaloby do sumy 4 146,88 eur s príslušenstvom potvrdil a v prevyšujúcej časti, t. j. nad

sumu 4 146,88 eur s príslušenstvom rozsudok zrušil vrátane výroku o trovách konania. V rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal priebeh konania, prejednal vec podľa § 378 ods. 1 C. s. p. a konštatoval, že obchodné vzťahy sa posudzujú podľa obchodného zákonníka. S vyjadreným právnym názorom súdu prvej inštancie, ohľadne časti nárokov uplatnených žalobcom v otázke premlčania sa stotožnil, nakoľko v tomto konaní je premlčacia lehota 4-ročná, uvedená v ustanovení § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka, v nadväznosti na ustanovenie § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre neuznanie námietky premlčania zo strany žalovaného. Argumentáciu žalobcu označil za nepresvedčivú a nesúvisiacu s predmetom sporu. Z uvedeného dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa sumy 4 164,88 eur s príslušenstvom označil za správne a podľa ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. toto potvrdil.

5. So záverom súdu prvej inštancie týkajúce sa nároku, ktorý prevyšujú sumu 4 146,88 eur s príslušenstvom, ktoré súd prvej inštancie označil za a nedôvodné sa však odvolací súd nestotožnil, nakoľko v konaní pod sp. zn. 18Cb/8132/2011 Okresného súdu v Poprade bolo po čiastočnej zmene žaloby zistené, že predmetná nájomná zmluva, ktorá bola medzi sporovými stranami uzavretá 1. apríla 2003 je platná. Eventuálne nezrovnalosti vo výmere parciel, a teda aj výška skutočnej odplaty podľa odvolacieho súdu s posúdením platnosti alebo neplatnosti nesúvisí. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie sa s dokladmi, ktoré by mohli nasvedčovať dôvodnosť nároku dostatočne nezaoberal, odvolací súd v tejto časti podľa § 389 ods. 1 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že aj o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie .

6. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou 12. decembra 2019, v časti odvolacieho rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, žalobca podal dovolanie (list v spise č. 147) a navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Cob/40/2019 z 12. novembra 2019 zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

7. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 C. s. p., § 421 ods. 1 C. s. p. s poukazom na § 419 C. s. p.

8. Za dovolací dôvod s poukazom na ustanovenie § 420 C. s. p. žalobca označil nesprávny procesný postup, nesprávnosť právneho posúdenia - nesprávnu aplikáciu jednoduchého práva, svojvoľu aplikáciu práva všeobecným súdom, ktoré skutočnosti označil za také, ktoré majú za následok porušenie základných práv a slobôd. Podľa dovolateľa, ide o svojvoľnú aplikáciu jednoduchého práva z dôvodu markantného odchylenia od znenia relevantného predpisu, že zásadne súd potrel jeho účel. S odvolaním sa na ústavu Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 uviedol, že každý sa má právo domáhať ochrany jeho práv na súde, ktorému oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne konať tak, aby bola poskytnutá ochrana v medziach zákona. V tejto súvislosti citoval rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/64/2016, IV. ÚS 115/03 a III. ÚS 209/04, III. ÚS 264/05, ZNaU 100/2005.

9. z uvedených dôvodov dovolateľ je presvedčený, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces.

10. Dôvodnosť dovolania s odkazom na ustanovenie § 421 C. s. p. preukazoval rozhodnutiami všeobecných súdov Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/146/2008, 5Obdo/51/2017, 3Cdo/441/2013. Podľa dovolateľa z rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd k otázke použitia korektíva proti dôvodne vznesenej námietke premlčania vyhodnotil dôkazy 1-93 žalovaného o premlčaní, čo len z časti žalobne uplatneného nároku. Dovolateľ poukazoval na jeho písomné podania ohľadne priestoru na zdôraznenie inštitútu dobrých mravov a fakt, že súd nehodnotil ním predloženú požiadavku použitia korektívu, čím rozhodol v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Cdo/146/2008. S odvolaním sa na rozhodnutie 3Cdo/441/2013 konštatoval, že

uplatnenie námietky premlčania sa prieči dobrým mravom v tých výnimočných prípadoch, v ktorých je výrazom zneužitia tohto práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil. Z uvedeného dôvodu dovolateľ zastáva stanovisko, že odvolací súd rozhodol v rozpore s citovanými rozhodnutiami, a preto ide o dovolanie jednoznačne prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.

11. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcu, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), po zistení, že žalobca dovolanie podal včas, je riadne zastúpený, bez nariadenia pojednávania § 443 C. s. p. a skúmal, či voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu, je dovolanie prípustné.

13. Dovolanie smeruje voči rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 12. novembra 2019, sp. zn. 7Cob/40/2019-135, ktorým rozhodnutím odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, v časti ktorou bola žaloba zamietnutá z dôvodu vznesenej námietky premlčania.

14. Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania žalobcu je, či ide o dovolanie prípustné podľa ustanovení, ktorými dovolateľ prípustnosť označil, t. j. § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p.

15. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

16. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b/ ten kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu

c/strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník

d/v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

e/rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Dovolanie prípustnosť dovolania podľa citovaného ustanovenia § 420 C. s. p. dôvodí nesprávne posúdením skutkového a právneho stavu a nevykonaním dôkazov navrhnutých žalobcom pod č. 1 - 93.

18. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

19. Pre prípustnosť dovolania musí súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu ide napr. o právo vykonať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku ktorému rozumie, právo aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk.

20. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 C. s. p. musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu dosahovať mieru a právo porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé konanie sú zásadne „výsledkové“, čo znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

21. K časti dovolania, v ktorej žalobca namieta porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces z dôvodu nesprávneho procesného postupu, nedostatočným odôvodnením dovolací súd konštatuje, že námietka

dovolatelia týkajúca sa porušenia procesného práva z dôvodu, nesúhlasu s posúdením žalovaným vznesenej námietky premlčania, že ide o námietku bezpredmetnú, Namietaná skutočnosť, nie je porušením procesných zásad, ale posúdenie skutkovej otázky týkajúcej sa posúdenia prejavu vôle žalovaného, ktorý prejav vzniesť námietku premlčania, nie je rozhodne porušením práva druhej sporovej strany. Práve naopak súd sa musí s dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania vysporiadať, čo v danej veci, súdy obidvoch stupňov urobili.

22. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie v merite veci podstatnými otázkami, ako aj, že odvolací súd sa rozhodnutím súdu prvej inštancie ako vecne správnym stotožnil. Dovolací súd oboznámením sa s dovolacím dôvodom došiel k záveru, že procesným postupom odvolacieho súdu a ani súdom prvej inštancie nedošlo k vade konania, ktorá by znemožnila žalobcovi realizovať jeho práva tzn. nedošlo v konaní k vade, ktorá znemožnila žalobcovi realizovať jeho práva, t. j. nedošlo na strane žalovaného a ani súdmi k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 420 C. s. p.

23. Dovolací súd konštatuje, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 C. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný a vykazujúci porušenie procesných práv žalobcu, s následkom porušenia práva na spravodlivý proces.

24. Odvolací súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na zodpovedaní otázky, prečo nárok v časti uplatneného nároku zamietol.

25. Dovolateľ prípustnosť dovolania označil aj stanovením § 421 C. s. p.

26. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne

27. V konkrétnom prípade dovolateľ ani jednu z uvedených právnych otázok, ktorá by mala byť prejednávaná s poukazom na citované ustanovenie nešpecifikoval. Dovolateľ v texte jeho dovolania žiadnu právnu otázku neuviedol. V celom jeho dovolaní napádal nesprávne zistený skutkový stav bez toho, aby uviedol v akej právnej otázke bol nesprávne zistený skutkový stav zistený.

28. O tom, či je prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 C. s. p. rozhoduje dovolací súd výlučne na základoch uvedených dovolateľom (porovnaj ustanovenie § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania dovolacími dôvodmi (ustanovenie § 440 C. s. p.) kľúčový význam má v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlil (konkretizuje) a náležite doloží, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, ktorá doposiaľ nebola predmetom dovolacieho prieskumu (viď ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

29. K obsahu pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ dovolací súd poukazuje na vysvetlenie obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. marca 2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017, kde sa uvádza „ustálená rozhodovacia prax“ dovolacieho súdu je predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré nie sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu je možné zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, alebo dokonca aj jednotlivito v doposiaľ nepublikovaných rozhodnutiach, pokiaľ niektoré skôr vydané nepublikované rozhodnutia najvyššieho súdu, názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnil, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na tieto nadviazali. S prihliadnutím na čl. 3 C. s. p. do pojmu ustálená rozhodovacia prax treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej

republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie.

30. Ani z citovaných rozhodnutí dovolateľom, v ktorých sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej otázky nie je zrejmé, o akú právnu otázku podľa dovolateľa ide. Nesprávne, alebo neúplne zistený skutkový stav nie je právnou otázkou od ktorej súvisí vyriešenie právneho sporu. Citované rozhodnutia dovolateľom v dovolaní vzhľadom na to, že dovolateľ žiadne konkrétne právnu otázku v dovolaní nešpecifikoval, sú pre posúdenie dôvodnosti prípustnosti dovolania bezpredmetné. Z obsahu celého dovolania je zrejmé, že dovolateľ nesúhlasí s posúdením skutkového stavu odvolacím súdom, ako aj súdom prvého stupňa, konkrétne s posúdením vznesenej námietky premlčania.

31. Z predloženého obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca teda nešpecifikoval žiadnu právnu otázku, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ani neuviedol žiadnu právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacím súdom nebola vyriešená.

32. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

33. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.